

missionernes Arbejde. Dette vilde nemlig betyde, at man her inde paa Rigsdagen bedre kunde følge med i dette overordentlig vigtige Arbejde, der udføres for Udstykning af dansk Jord. Som vi har det i Øjeblikket, er det ganske umuligt at følge med her, fordi man skal samle de Oplysninger, man maa have for at bedømme dette Forhold, fra mange forskellige Sider; og naar man skal dette, faar man det aldrig gjort saa godt, som man kunde faa det fra Ministeriet, hvor man vilde kunne give bestemte Former for Indberetningerne og vilde kunne samle et Materiale, der kunde være af største Betydning for Tingets Medlemmer til at vurdere, hvor vi er henne i hele det store Udstykningsarbejde, vi er inde i, og det store Lovgivningsarbejde, vi nu i en Del Aar har beskæftiget os med.

Niels Frederiksen: De to Lovforslag, som den højtærede Landbrugsminister har fremsat angaaende Ændringer i Lov om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje og en Forlængelse af den gamle Husmandslov, indeholdende visse Ændringer i denne, rører paa intet Omraade ved de forskellige Principper, der ligger til Grund for de to Husmandslove, vi arbejder med i Øjeblikket, idet man efter den ene Lovform anvender Jord, som erhverves af det offentlige og udbydes til Ejendom mod, at Jordværdien til enhver Tid forrentes, medens den anden Lov hviler paa Princippet Opkøb af Jord til Brug i det frie Marked efter Ejerens eget Initiativ. Jeg vil gerne understrege dette, thi de Bemærkninger, der i Debatten er faldet angaaende de to Principper, vil jeg gerne knytte nogle Udtalelser til, naar jeg kommer til at omtale det Lovforslag, som er fremsat af Socialdemokraterne om Erhvervelse af Jord til Husmandsbrug og Byggepladser. Jeg vil derfor gerne angaaende de to nævnte Forslag alene omtale de rent praktiske Ændringer, som disse Lovforslag indeholder i Forhold til det bestaaende.

Jeg vil begynde med at omtale de Ændringer, der er foreslaaet til Loven om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje. Den første Ændring, der er foreslaaet, gaar ud paa en Forhøjelse af det Forrentningsbeløb, som i Henhold til nævnte Lov er fastslaaet, fra 6 000 Kr. til 8 000 Kr. Denne Ændring kan vi fra vort Partis Side tiltræde, og vi kan tiltræde den ud fra den Betragtning, at vi mener, at man maa overveje til enhver Tid, hvor meget den enkelte, middeldygtige Ansøger kan have Krav paa at faa i Støtte fra

Statens Side. Der maa den absolutte Linie ligge. En Støtte, der gør det muligt, at en, der er under Middeldygtighed, gaar ind i et Erhverv og alligevel kan klare sig, er en Uret mod det øvrige Samfund. Og tillige støtter vi denne Ændring ud fra den Betragtning, som allerede er anført, at det er noget, der siger sig selv, at hvis man vil fremme Udstykningen af dansk Jord og vil fremme Forøgelsen af Landbruget i et Omfang, der betyder noget, maa man kræve, at Grundlaget bliver saa sundt og saa rigtigt, at den direkte Støtte fra Staten til den enkelte formindskes saa meget som muligt; ellers kan det Princip aldrig føres ud i Livet, hverken af sociale eller økonomiske Grunde.

Ud fra disse Overvejelser er det ogsaa, at vi i Statens Jordlovsudvalg er kommet til det Resultat, at som Forholdene i Øjeblikket ligger, vil det være berettiget, alle Forhold tage i Betragtning, at gaa med til at forhøje Forrentningsbeløbet fra 6 000 Kr. til 8 000 Kr. for de Ansøgere, der søger om Lodder efter 1925. Jeg maa forstaa det ærede Medlem Hr. Olufson saaledes, at han ikke kan tiltræde denne Forhøjelse, men mener, at den er uberettiget og for høj. Jeg kan godt forstaa, at hans Stilling ikke er let, da han jo een Gang har givet Bestemmelsen sin Tilslutning i Jordlovsudvalget; men indenfor sit Parti er han sandsynligvis blevet bedt om at tage en anden Stilling her. I Jordlovsudvalget bruger vi den Fremgangsmaade, at vi sagligt undersøger, hvorledes man bør stille sig overfor ethvert Spørgsmaal, medens man i Rigsdagen kan tage andre Hensyn end saglige, noget de politiske.

Jeg tror, at alle, der er virkelige Venner af en større Udstykning af Danmarks Jord, og som tror, at dette er nødvendigt af mange Grunde, skal være meget forsigtige med at kræve mere for den enkelte end strengt nødvendigt, af de Grunde, jeg nævnte før. Men dernæst vil jeg gerne anføre en Grund endnu, hvorfor det for mig er en Glæde at kunne give en Tilslutning til de strengere Vilkaar, som man byder den enkelte Bruger efter Lovforslaget om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje. For mig har det altid staaet saaledes — og mit Parti ser paa Sagen paa samme Maade —, at det, det først og fremmest gælder om, er, at Grundlaget for Udstykningen er rigtigt, at Forholdet ved Jorderhvervelsen er, som det bør være. Jo sundere dette Grundlag er, desto mindre behøver den enkelte middeldygtige Nybygger at kræve af Staten som Haands-